

der drev en meget omfattende Kædehandel og af Amtsretten i Haderslev, blev idømt Bøder af flere Tusind Mark, ikke blev udvist, men den Dag i Dag sidder nede i Haderslev, er ligeledes en Kendsgerning. I øvrigt glæder det mig, at den højtærede Justitsminister vil gøre Fejl, som den internationale Kommission muligt har begaaet, gode igen, og jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen dvæle ved et bestemt Navn. Det er en Mand ved Navn Osten i Haderslev. Jeg kender den Mand personligt. Han har boet i Haderslev siden 1916, er gift med en sønderjydske Kvinde, hvis Moder er fra Heilsminde, og hvis Bedsteforældre ligger paa Kirkegaarden i Odense. Denne Mand er kendt af Borgerne i Haderslev som et flittigt og stræbsomt Menneske, og jeg synes, at den Udvisning, han har maattet lide under, er alt for haard i Forhold til hans Forseelse. Vi har set Sorg og Jammer nok i Köllerpolitikken Dage og ved, hvor ondt det gør, naar den pansrede Næve har skaaret Familiebaandet igennem. Vi har Følelsen endnu i vort Indre, og derfor beder jeg nu, da vi stunder henimod Julen, at den højtærede Justitsminister endnu en Gang vil tage denne Sag op til Undersøgelse for muligvis at kunne bringe denne Familie den største Julegave.

Hvad Bolignøden angaar er den lige saa stor i de sønderjydske Købstæder som andre Steder. Desværre synes den at skulle faa uheldige Følger for de Lærere, der er taget ned til os, idet disse truer med at vende tilbage. Deres Familie kan ikke faa Bolig, og de selv maa bo paa Hoteller eller i umøblerede Værelser, som der forlanges ublu Priser for. En Lærer, der oppebærer en maanedlig Løn af 400 Kr., maa for to tomme Værelser betale 130 Kr. om Maaneden, og den ærede Dame, der forlanger en saadan Aagerpris, betaler for hele Aaret en Leje af 600 Kr.

Dernæst vil jeg henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa Bestemmelserne vedrørende Valgene til Kommuneraad, Byraad og Amtsraad i Sønderjylland. Efter Indlemmelsen i vort gamle Danmark ønsker vi, at vi sammen med den øvrige danske Befolkning maa kunne gaa til Valg af disse Forvaltningsmyndigheder nu i Marts Maaned. Efter de Be-

stemmelser, som vedrører de sønderjydske Landsdele, er dette imidlertid ikke muligt, fordi det er overladt hvert enkelt Raad selv med en Trediedels Majoritet at bestemme, om de vil have nye Valg eller ej. Men da Medlemmerne af disse Raad er blevet valgt efter den tyske Valglov, er Stemningen i Befolkningen for at faa Valg efter den for hele Danmark gældende Valglov.

Allerdaarligst stillede nede i det meget omstridte Land er de gamle graasprængte Mænd og Kvinder, vore Pensionister og vore Rentierer. Derfor paakræves det, at Lovforslaget vedrørende Alderdomsunderstøttelse fremsættes saa hurtigt som muligt. Disse gamle, hvis Ryg er blevet kroget i et langt Liv af Hverdagens Slid, maa nu, da de staar paa Gravens Rand, ikke tynges af Næringsсорger. Men det gør de. Man hører det hjemme af deres egen Mund, og man ser det af Indlæg i Dagspressen, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilalelse skal læse et Par. En skriver bl. a.: „Her er man ved at blive utaalmodig, fordi Valutareguleringen lader vente paa sig; thi det er meget haardt for mangen lille Kapitalist at komme igennem Dyrtiden.“ I det andet Indlæg hedder det bl. a.: „Hvad skal vi gamle Mennesker leve af som er mellem 70 og 80 Aar? De aller-nødvendigste Fødemidler er igen blevet dyrere, en Part af vor Invaliderente er trukket af, og Alderdomsforsørgelsen er endnu ikke i Orden.“

Jeg vil yderligere nævne et Par Eksempler for at karakterisere, hvorledes Forholdene ligger dernede. Et Postbud fik den 1. Oktober udbetalt en Pension for 3 Maaneder af 900 Mark. Det er efter Dagens Kurs neppe 90 Kr., og deraf skal Mand og Kone leve i 3 Maaneder, indtil den 1. Januar 1920. Men Manden beholdt ikke disse 90 Kr., thi Kommunen kom og sagde: Du maa aflevere de 23 Kr. i Skat. Jeg kender en Lærer, som er kommet til Sønderjylland Syd fra 1. April. Han har indtil Dato faaet udbetalt i Løn 700 Kr., altsaa fra April Maaned indtil nu. En Overportør i Vojens med Familie faar maanedlig 300 Kr. — han gaar nu paa fjerde Maaned og venter paa sin Ansættelse —, hvorimod en Underportør, en ugift Mand fra Kongeriget, faar 600 Kr. om Maaneden. Overfor saadanne Forhold staar Be-